

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

1) Nazwa przedmiotu:

HISTORIA SZTUKI

2) Prowadzący przedmiot:

Zgodnie z aktualnym planem studiów

3) Kod przedmiotu:

RZ – ST – J – HS – W – 1,2,3,4

4) Kierunek, zakres:

RZEŻBA

5) Wydział:

WYDZIAŁ RZEŻBY

6) Forma studiów (*stacjonarne ST, niestacjonarne NST*):

STACJONARNE

7) Profil (*ogólnoakademicki / praktyczny*):

OGÓLNOAKADEMICKI

8) Tryb (*I stopnia licencjackie, II stopnia magisterskie, jednolite magisterskie, III stopnia doktoranckie, podyplomowe*)

JEDNOLITE MAGISTERSKIE

9) Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot (*wydział / zakład języków obcych*):

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

II. Informacje o przedmiocie

1) Semestr/y

1, 2, 3, 4

2) Liczba punktów ECTS

8

3) Poziom przedmiotu (*podstawowy / średniozaawansowany / zaawansowany*)

PODSTAWOWY

- 4) **Grupa treści, do której należy przedmiot** (*podstawowe ogólne / artystyczne, kierunkowe ogólne / artystyczne*):

PRZEDMIOTY OGÓLNOUCZELNIANE TEORETYCZNE GŁÓWNE

- 5) **Typ przedmiotu** (*obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy*)

OBYWIAZKOWY

- 6) **Język/i wykładowy/e**

J.POLSKI

III. Forma zajęć

- 1) **Forma zajęć**

WYKŁADY

- 2) **Liczba godzin w semestrze** (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

1 – 30 godz.
2 – 30 godz.
3 – 30 godz.
4 – 30 godz.

Liczba godzin w tygodniu (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

1 – 2 godz.
2 – 2 godz.
3 – 2 godz.
4 – 2 godz.

IV. Wymagania wstępne

Ogólna wiedza z zakresu historii sztuki.

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

- 1) **Cel przedmiotu** (*odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się*):

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO
C_01	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy z zakresu historii sztuki europejskiej i polskiej od starożytności do XX wieku, obejmującej znajomość najważniejszych dzieł, artystów, zjawisk artystycznych, genezy form i typów architektonicznych, problematyki badawczej poszczególnych epok oraz	P_W01 P_W02

	podstawowej terminologii i literatury z zakresu historii sztuki i sztuk plastycznych.	
C_02	Celem przedmiotu jest rozwijanie umiejętności analizy i syntezy problemów artystycznych poszczególnych epok, rozpoznawania i datowania dzieł sztuki oraz samodzielnego korzystania z literatury przedmiotu i źródeł bibliograficznych w przygotowaniu prac pisemnych i prezentacji związanych z zagadnieniami sztuki i twórczości artystycznej.	P_U10

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

Wykład ma na celu przekazanie i usystematyzowanie wiedzy na temat sztuki współczesnej.

3) Metody dydaktyczne:

Wykłady z prezentacją multimedialną zawierające elementy konwersatorium.

4) Kierunkowe efekty uczenia się (KEU) (spełniane przez przedmiot, należy uzupełnić tabelę dla semestrów, w których występuje przedmiot):

KOD KEU	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:											
K_W01	posiada pogłębioną wiedzę humanistyczną z zakresu historii sztuki i filozofii pozwalającą na właściwe rozpoznanie zagadnień związanych z tradycją i aktualną problematyką rzeźby	X	X	X	X						
K_W04	rozumie wielowarstwowe konteksty historyczne, kulturowe, społeczne potrafi wobec nich określić problematykę rzeźby jako integralnej części współczesnej kultury i sztuki		X	X	X						
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:											
K_U10	Potrafi przygotować obszerną pracę pisemną i publiczną prezentację dotyczącą zagadnień związanych z własną szeroko rozumianą twórczością rzeźbiarską; potrafi korzystać ze źródeł bibliograficznych i w sposób odpowiedzialny gromadzić i pogłębiać wiedzę w zakresie realizowanych koncepcji artystycznych,			X	X						

KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:												
...												

5) Przedmiotowe efekty uczenia się (PEU) i metody ich weryfikacji:

KOD PEU	OPIS PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO KIERUNKO- WYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:												
P_W01	Zna i rozumie dzieje sztuki europejskiej, w tym polskiej, od antyku do XX wieku, obejmujące kluczowe dzieła i artystów. Posiada pogłębioną i uporządkowaną znajomość terminologii oraz pojęć z zakresu architektury, sztuk plastycznych – w szczególności rzeźby – oraz historii sztuki.	K_W01 K_W04			X	X						
P_U01	Potrafi analizować i syntetyzować problemy artystyczne różnych epok, rozpoznawać oraz datować dzieła sztuki, a także samodzielnie korzystać z literatury przedmiotu i źródeł bibliograficznych w pracach pisemnych oraz prezentacjach.	K_U10			X	X						
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:												
...												

KOD PEU	SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENY	METODA WERYFIKACJI
P_W01	Ocenie podlega wiedza na temat wybranych zagadnień z obszaru sztuki, metod i teorii wyjaśniających złożone relacje między nimi oraz kontekstów kulturowych i artystycznych kształtujących mechanizmy powstawania dzieła.	Zaliczenie z oceną, egzamin.

P_U01	Ocenie podlega umiejętność analizy i syntezy wybranych problemów artystycznych różnych epok, poprawne rozpoznawanie i datowanie dzieł sztuki oraz umiejętność przygotowania pracy pisemnej lub prezentacji opartej na samodzielnie dobranej i poprawnie wykorzystanej literaturze przedmiotu oraz źródłach bibliograficznych.	Zaliczenie z oceną, egzamin. Dyskusja. Rozmowa
-------	---	--

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia:

semestr 1; zaliczenie z oceną,
semestr 2; zaliczenie z oceną,
semestr 3; zaliczenie z oceną,
semestr 4; egzamin.

2) a. Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:

aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosemestralne przeglądy prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.)
frekwencja (80 % obecności na zajęciach);

b. Warunki zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:

ocena celujący (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac;

ocena bardzo dobry (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosemestralne przeglądy prac,;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac,;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsemestralnych i końcowosemestralnych przeglądów prac.

3) Kryteria oceniania wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego.

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia

A. obciążenie pracą	sem I h	sem II h	sem III h	sem IV h	sem V h	sem VI h	sem VII h	sem VIII h	sem IX h	sem X h	razem h
godziny kontaktowe (udział w zajęciach zgodnie z planem)	30	30	30	30							120
samodzielna praca studenta (poza	25	25	25	25							100

udziałem w zajęciach)											
razem	55	55	55	55							220
B. punkty ECTS*	sem I	sem II	sem III	sem IV	sem V	sem VI	sem VII	sem VIII	sem IX	sem X	razem ECTS
zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1	1	1							4
zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1	1	1							4
razem	2	2	2	2							8

* 1 punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta

VIII. Spis zalecanych lektur

1) Wykaz lektur podstawowych

Sztuka świata, t. I-IX, Warszawa 1995-2001

2) Wykaz lektur uzupełniających

- J. Boardman, Sztuka grecka, Toruń – Wrocław 1999
- Egipt. Świat faraonów, pod red. Regine Schulz i Matthiasa Seidela, Kolonia – Kraków 2004
- W. Dobrowolski, Sztuka Etrusków, Warszawa 1971
- B. Filarska, Początki sztuki wczesnochrześcijańskiej, Lublin 1986
- A. Sadurska, Archeologia starożytnego Rzymu, t. 1-2, Warszawa 1975-1980
- J. Śliwa, Sztuka i archeologia starożytnego Wschodu, Warszawa 1997
- G. Marruschi, Sztuka gotycka, Warszawa 2010
- Z. Świechowski, Sztuka romańska, Warszawa 1976
- M. Levey, Wczesny Renesans, Warszawa 1972
- M. Levey, Dojrzały Renesans, Warszawa 1980
- H. Kozakiewiczowa, Renesans i manieryzm w Polsce, Warszawa 1978
- Barok, red. R. Toman, Warszawa 2000
- M. Rzepińska, Siedem wieków malarstwa, Warszawa 1979
- A. Ziemia, Iluzja a realizm: gra z widzem w sztuce holenderskiej 1580-1660, Warszawa 2005
- N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, t. 1-2, Warszawa 1980
- A. Miłobędzki, Architektura polska XVII w., Warszawa 1980
- H. Honour, Neoklasycyzm, Warszawa 1972
- H. Honour, Romanticism, London 1979
- M. Poprzeczka, Akademyzm, Warszawa 1977

- L. Nochlin, Realizm, Warszawa 1974
- Z. Kępiński, Impresjoniści u źródeł swoich obrazów, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, 1976.
- M. Poprzeczka, Czas wyobrażony. O sposobach opowiadania w polskim malarstwie XIX wieku, Warszawa 1986
- M. Wallis, Secesja, Warszawa, 1984.
- Hofstätter, Symbolizm, Warszawa 1980.
- W. Juszcak, Postimpresjoniści, Warszawa 1985.
- Grabska, Moderniści o sztuce, Warszawa 1971.
- Kotula, P. Krakowski, Rzeźba XIX wieku, Kraków 1980
- Kotula, P. Krakowski, Architektura współczesna. Zarys rozwoju, Kraków 1967
- Willet, Ekspresjonizm, Warszawa 1976
- M. Porębski, Kubizm, Warszawa 1986
- A. Turowski, W kręgu konstruktywizmu, Warszawa 1979
- J. Taborska. Spiskowcy wyobraźni. Surrealizm, Gdańsk 2007
- P. Strożek, Nic, to znaczy wszystko. Interpretacje niemieckiego dada, Warszawa 2016
- Lista, Futuryzm, Warszawa 2002
- M. Hussakowska-Szysko, Minimalizm, Kraków 2003
- U. Czartoryska, Od pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1973
- P. Piotrowski, Awangarda w cieniu Jałty. Sztuka i polityka w Europie Środkowo-Wschodniej 1945- 1989, Poznań 2005
- N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, t. 2, Warszawa 1980

AUTOR OPRACOWANIA